

ตำนานหลวงปู่วัดปากน้ำ

ประนมมือเหนือเศียรเพียรบูชา
พระไตรรัตน์ศักดิ์สิทธิ์สว่างไสว
คุณครูบาอาจารย์ชำนานูชัย
จงอวยให้ใสวิสุทธิด้วยปัญญา

จะสาธกยกตำนานที่ขานกล่าว
ถึงเรื่องราวพุทธบุตรชินรสา
สมญานามพระผู้ปราบมารา
เป็นนิทานกล่อมบรรดาสาธุชน

แรมหกค่ำเดือนสิบเอ็ดในปีกอก
สิบตุลาขานบอกกาลกุศล
ปีสองสี่สองเจ็ดวันมงคล
ปฐมเริ่มประเดิมต้นแห่งตำนาน

ณ บ้านเหนือตรงข้ามวัดสองพี่น้อง
เมืองสุพรรณเรืองรองสุดกล่าวขาน
หลวงปู่สดเกิดกายเป็นชายชาญ
บิดามารดาร์กดุจดวงใจ

นามปรากฏว่า “สด มีแก้วน้อย”
เรื่องฐานะไม่ได้ด้อยกว่าใครไหน
โยมมารดานามลือชื่อ “สุดใจ”
บิดาไซ้ร้นาม “เงิน” จำเริญดี

ในครอบครัวพ่อค้าผู้ขายข้าว
ทรัพย์สมบัติถึงคราวขึ้นเศรษฐกิจ
แดนมงคลถือกำเนิดสร้างความคิด
สัจฐานมีรูปละม้ายคล้ายดอกบัว

เด็กชายสดได้เล่าเรียนเพียรศึกษา
กับภิกษุผู้เป็นน้ำจรรู้ทั่ว
ทั้งกอไถ่กออากาศลองทุกตัว
ทั้งเรียนตัวสือขอม ณ วัดบางปลา

จนอ่านเขียนแคล่วคล่องในตำรับ
พระมัลลย์ทั้งสำรับอย่างแก้วกล้า
นับเป็นยอดคนดีมีวิทยา
จึงกลับมาช่วยบิดาทำกิจการ

ครั้งเป็นเด็กเล็กไสวีย์เพียงสา
จิตเมตตาก็ประจักษ์เป็นหลักฐาน
คราวพาโคลงท่งมุ่งทำงาน
ไม่ปล่อยกาลเพลเพลาคาบ้าว

เพราะโบราณท่านถือเมตตาตั้ง
ให้ระวังกายใจให้รู้ทั่ว
การทำนาจนเพลคาบ่าว
ท่านว่าชั่วไรเมตตาเอื้ออาทร

เมื่ออายุท่านอย่างเข้าสิบสี่
โยมบิดาสิ้นชีวีไปเสียก่อน
เหลือไว้แต่ความดีให้อาวรณ์
สิ้นโพธิ์ทองสุนทรไรหลักชัย

ท่านจึงสวมใจเด็ดเพชรพิศิษฏ์
มาดูแลภารกิจอันยิ่งใหญ่
ที่เลี้ยงดูครอบครัวมาก่อนไกล
คือการล่องเรือไปค้าธัญญา

พ่อค้าขายหนูน้อยลอยเรือล่อง
ผ่านลำคลองน้อยใหญ่อย่างหาญกล้า
สุพรรณบุรีบางกอกเที่ยวไปมา
นำบรรดาลูกน้องท่องเที่ยวไป

เอาเรือทำกระดานบรทุกข้าว
ไปขายแล้วตีเรือเปล่ากลับมาใหม่
ทำอย่างนี้หลายปีด้วยตั้งใจ
กิจการเกรียงไกรชนลือชา

เมื่ออายุสิบเก้าขายข้าวแล้ว
เรือก็แจวผ่าคลองลัดที่ชื่อว่า
“บางนางแท่น” แดนอุดมชุมโจร
ก็เกิดเหตุที่ต้องตราให้ตรึงใจ